800/08

Den 25. juni 2008 blev i sag nr. 72.933:

xxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx x xx xx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at udbetale ménerstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde ménerstatning med henvisning til, at det omhandlende ulykkestilfælde ikke har resulteret i en méngrad på mindst 5 %.

Den 29/8 2005 anmeldte klageren, at hun den 7/8 2005 under et diskoteksbesøg var faldet ned ad en trappe og herved havde slået sin højre overarm og sit højre skinneben.

Da der var forløbet cirka et år fra skadedatoen, henvendte klageren sig på ny til selskabet og oplyste, at hun ville kontakte sin læge med henblik på vurdering af skadens omfang.

Selskabet indhentede herefter speciallægeerklæring udarbejdet af overlæge A.H., der i erklæring af 7/2 2007 konkluderede:

> "**Konklusion:**
> Der er god overensstemmelse mellem traumets karakter og efterfølgende sygdomsforløb. Skadelidtes smerter, svarende til højre overarm skyldes overvejende sandsynligt cikatricielle

forandringer efter blodsamling. Hendes symptomer fra venstre glutealregion, som er opstået senere i forløbet, stammer næppe fra aktuelle ulykke, kan overvejende sandsynligt skyldes skæv belastning af kroppen efter ulykkestilfældet.
Der er ingen diskrepans imellem de subjektive klager og den objektive undersøgelse.
Tilstanden skønnes stationær."

Selskabet afviste på denne baggrund at udbetale ménerstatning, hvilket klageren er utilfreds med.

Klageren har ved skrivelse af 19/11 2007 indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring med påstand om udbetaling af ménerstatning. Hun har vedlagt afgørelse af 19/4 2007 fra et andet forsikringsselskab, der har ydet hende ménerstatning svarende til 5 % af invalidesummen for den pågældende ulykke.

Selskabet har i svarskrivelse af 4/12 2007 til nævnet oplyst, at de har fundet det mest korrekt, at lade Arbejdsskadestyrelsen fremkomme med en udtalelse, hvorfor de har sendt sagens akter til styrelsen.

Arbejdsskadestyrelsen har i skrivelse af 17/4 2008 vurderet klagerens méngrad til mindre end 5 %.

På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens vurdering har selskabet ved skrivelse af 29/4 2008 meddelt nævnet, at det fastholder sin afgørelse om, at klageren ikke har ret til erstatning fra ulykkesforsikringen, da méngraden ikke er på 5 % eller derover.

Klageren har herefter i skrivelse af 30/5 2008 anført:

"For den gode ordens skyld skal jeg anføre følgende:

1. Arbejdsskadestyrelsen skriver i sin vurdering af 17. april 2008, side 2: '*... gener i firm af smerter i højre overarm ved belastning ...*'

   Arbejdsskadestyrelsen vurderer skønsmæssigt mine smertegener til mindre end 5 %. Arbejdsskadestyrelsen nævner ikke, hvor i méntabellen de placerer min skade mht. smerter, men ved kun at nævne mine belastningsudløste smerter, kan skaden kategoriseres under D.1.5.1. 'Til tider belastningsudløste smerter og normal bevægelighed', der giver méngrad mindre end 5 %.

Jeg undrer mig over, at Arbejdsskadestyrelsen ikke henviser til et specifikt punkt i méntabellen. da Arbejdsskadestyrelsen netop har gjort dette for så vidt angår vurderingen af eventuelt vansir, hvor der specifikt henvises til afsnit H.

Ankenævnet gøres hermed opmærksom på, at jeg ikke kun har belastningsbetingede smerter, men derimod vedvarende smerter, der forværres ved belastning, jf. min klage til Ankenævnet af 19. november 2007, side 1 ...

Disse smerter forringer min daglige livsførelse, hvilket også speciallægen nævner i sin erklæring af *7.* februar 2007.

Jeg mener, at min skade kan kategoriseres som hørende under méntabellens D.1.5.2. 'Daglige, belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed', der svarer til en méngrad på 5 %.

Da et komma mellem to tillægsord erstatter ordet 'og' skal teksten forstås således: Daglige smerter og belastningsudløste smerter. Dette udtryk stemmer overens med mine smerter.

Mht. udtrykket 'let nedsat bevægelighed' er jeg opmærksom på, at speciallægen ikke fandt bevægeindskrænkning, men det burde ikke forringe min ret til at få anerkendt min skade og påhæftet den rette méngrad, at jeg har en smertetærskel, der gør, at jeg kan 'bide' en vis portion smerte i mig.

Jeg hører gerne, hvor i méntabellen mine smertegener placeres, da jeg mener, at hverken Topdanmark eller Arbejdsskadestyrelsen har belyst dette.

Som Arbejdsskadestyrelsen bemærker, er jeg ikke på skadestuen efter ulykken, og jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der opstod stærke smerter umiddelbart efter ulykken, men da jeg kunne bevæge armen, mente jeg ikke, at den var brækket.

Arbejdsskadestyrelsen har i sin afgørelse været opmærksomme på det, de beskriver som 'meget beskedne ar'.

Jeg mener ikke, at eventuelt vansir er det rette fokus for denne vurdering.

Fokuspunkt burde have været mine vedvarende smerter, der forringer min daglige livsførelse.

Forsikringsselskabet ALKA har ved sin fastsættelse af méngrad været opmærksom på de '*varige gener i form af smerter svarende til højre overarm med gener ved belastning*', jf. kopi af brev af 19. april 2007 fra ALKA til undertegnede.

Arbejdsskadestyrelsen skriver, at jeg efter 10 dage kontaktede egen læge. Dette er ikke korrekt. Jeg var på ulykkestidspunktet bosiddende i K., men på ferie i H.

8 dage efter ulykken var jeg så heldig, at en læge i H. indvilgede i at se mig. Jeg har tidligere oplevet, at det er meget svært at opnå en konsultation med en anden læge end egen læge.

4. Jeg skal endnu en gang gøre opmærksom på, at jeg mener, at de iskiassmerter, jeg stadig har i venstre balle og baglår stammer fra ulykken, jf. min klage til Ankenævnet af

19. november 2007, side 2 ...

Det skal nævnes, at jeg før ulykken aldrig har haft iskiassmerter, og at deres opståen i forbindelse med ulykken må betyde, at der er kausalitet.
Den fysioterapeut jeg blev jeg henvist til efter ulykken oplyste også, at den måde, hvorpå jeg er faldet ned ad trappen, dvs. med overkroppen drejet mod venstre, specifikt vil forårsage et vrid af rygsøjlen, der vil give iskiassmerter i venstre side."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**37 Forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen**

A Både forsikrede og Topdanmark kan forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen ved uenighed om den af Topdanmark fastsatte méngrad.
B Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, der er en voldgiftsafgørelse, er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen ikke grundlag for at kritisere den méngradsfastsættelse, der er foretaget af Arbejdsskadestyrelsen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson